

alle Ranter, saa at sige, vasse Hænderne for den Fare, der skulde være forbunden med den Foranstaltning, som er foreslaaet af Udvalget; Ingen vilde paatage sig Ansvarligheden derfor, og, naar vi nu forhandle denne Paragraph, saa see vi, at der egentlig slet ingen Risiko var, thi Risikoen skulde jo være kommen derfra, at man ikke havde givet Regjeringen de forlangte Midler til at underholde Statslivet i det løbende Aar. Men vi see af denne Paragraph, at derom har aldeles ikke været Spørgsmaal, thi det bestaaer jo væsentligst i Creditbevisernes Udstedelse, og mod deres Antal, mod den forlangte Sum, udstedt i Creditbeviser, har der aldeles ingen Indvending været gjort. Det forekommer mig altsaa, at de Farer, som man dengang fra alle Sider værgede sig imod, aldeles ikke have eksisteret, og at man funde have gledet hen over Indledningen til den Forhandling, uden at komme ind paa det Gebeet. Dette siger jeg her kun i Forbigaaende, for at man ret kan henvende Opmærksomheden paa, at det Væsentlige i denne Anordning er Creditbeviserne og deres lettere Circulation. Den ærede Taler, som sidst satte sig, kan med temmelig Rolighed have fremsat sit Forslag, fordi der senere paa Afflemningslisten findes opført et Forslag af ham, som, hvis det gaaer igjennem, sikkerligt ogsaa skulde bringe mig til at følge ham i det Spor, nemlig det, som staaer under Nr. 37 til § 4; men, da det er uvist, om det gaaer igjennem, og da man idetmindste ikke veed, det i dette Dieblit, saa troer jeg, at det vil være meget betænkeligt at opgive den Forrentning, som er tilfaldt Creditbeviserne. Den ærede Forslagsstiller mener, at det alene er til Fordeel for Speculanterne, men han lægger ikke Mærke til, at Speculanterne ere til Fordeel for Circulationen; dersom der ingen Speculanter i Creditbeviser var, det vil sige, dersom der Ingen var, som gjorde sig Plid for at faae dem, saa vilde de, som skulde give dem ud, have megen Vanskelighed med dem; det er netop Præmien paa deres Modtagelse, som giver dem deres Betydning. Den ærede Forslagsstiller meente, at, hvad enten de bære en lille Rente eller en stor Rente, saa vilde de blive lige gode og lige gyldige for dem, der fik dem fra første Haand; men, dersom det er

hans ramme Alvor, saa skulde han blot have ladet dem beholde en nominal Rente, saa skulde han blot hver Dag have givet dem $\frac{1}{1000000}$ Rente, og gjort det blot for Lovlighedens Skyld. Han bliver ved en Rente, og hvorfor bliver han derved? Fordi han vil sætte en Præmie paa Circulationen (Nei!); men hvorfor vil han da kunne afmaale, om denne Præmie skulde være saa eller saa stor. Dersom han siger mig: den naturlige Rente er 4 pCt. — og her ere vi allerede under 4 pCt. —, saa seer jeg ikke rettere, end at vi sætte Creditbeviserne i en lettere og ugunstigere Stilling end almindelig rentebærende Papirer, naar vi ned sætte Renten. Det, vil han nu rimeligviis svare, opvindes igjen derved, at Creditbeviserne ere saa smaa, at de, som circulerende Obligationer kunne være paa flere Hænder; men derved maa jeg atter bemærke, at, da de smaa Creditbeviser komme paa deres Hænder, som ikke kunne beholde dem hos sig, vil det have meget mindre at betyde, og, hvad der derimod paa de Hænder kan have Noget at betyde, det er, at Renten er af en saadan Betsaffenhed, at den kan udredes med Lethed. Men nu er det jo ganske vist, at alle Renter, som skulle beregnes til Brøf, gjøre Omsætningen i den Henseende vanskelig, og det er udentvivel den Grund, hvorfor man har valgt 1 Sk., fordi det netop kan tælles dagviis, det er 365 Skilling for hvert Aar. Det er en langt lettere Ting at komme til, idet man giver sin Seddel ud, at faae sin Skilling som Rente derpaa, end at skulle regne i Brøf, og jeg troer derfor paa ingen Maade, at man tør opgive dette Mittel, som her er givet i Forretningen, for at give dem Cours, saafremt man ikke er meget sikker paa, at det andet Forslag kommer til at gaae igjennem, som jo gaaer ud paa at forskaffe dem en lettere Circulation der, hvor det især er vigtigt, i de offentlige Kasser.

Den Forskjel, som der er paa Udvalgets Forslag og Finantsministerens Forslag, forekommer mig, ligger især deri, at Finantsministeren, hvormeget han end er for en Formues- og Indkomstskat, dog nødtig i saa Henseende vil have nogen Forpligtelse hvilende paa sig; det skulde heller ikke være mig magtpaaliggende,